

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2023 m. vasario 6 d. Nr. 21RE3-19 (AG3-4/27-2023)

Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas), Lino Dagio, Vaidos Paurienės ir Svetlanos Sinkevičienės (pranešėja),

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos I. J. (*duomenys neskelbtini*) skundą atsakovei Šiaulių miesto savivaldybės administracijai dėl Šiaulių miesto savivaldybės administracijos Socialinių išmokų ir kompensacijų skyriaus 2022 m. gruodžio 1 d. sprendimo Nr. 21434 „Dėl teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas“ ir 2022 m. gruodžio 5 d. rašto Nr. (28.4.40) SSP-4976 „Dėl būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijų neskyrimo“ panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėja I. J. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Pareiškėja) Komisijos 2023 m. sausio 4 d. skundu (toliau – ir Skundas, b. l. 1) prašo panaikinti Šiaulių miesto savivaldybės administracijos (toliau – Atsakovė, Administracija) Socialinių išmokų ir kompensacijų skyriaus (toliau - Kompensacijų skyrius) 2022 m. gruodžio 5 d. raštą Nr. (28.4.40) SSP-4976 „Dėl būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijų neskyrimo“ (b. l. 2).

Pareiškėja nurodo, kad 50 metų gyvena būste dėl kurio šildymo, karšto ir geriamojo vandens kompensacijų kreipėsi į Atsakovę, 23 metai yra našlė, serga lėtinėmis ligomis, todėl gaunant 330 eurų pensijos, sunku išgyventi. Pagal testamentą ji yra paveldėjusi 1 kambario butą, kuriame leido nemokamai pagyventi giminaitei. Giminaitė turi sveikatos problemų, yra po operacijų, todėl negali dirbti fizinio darbo, yra užsiregistravusi Užimtumo tarnyboje, jos materialinė padėtis labai sunki. Pareiškėja, teikdama 2022 m. lapkričio 17 d. prašymą dėl kompensacijų, nenurodė priežasties, kodėl nenuomoja vieno kambario buto, todėl jai nebuvo paskirta kompensacija.

Atsakovė atsiliepimu nesutinka su Pareiškėjos Skundu ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą

Atsiliepime (b. l. 10 - 13) nurodo, kad ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymas (toliau - Paramos įstatymas). Šio įstatymo 5 straipsnio 2 punktą numato, kad viena iš piniginės socialinės paramos rūšių yra būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų kompensacijos (toliau - Kompensacijos). Paramos įstatymo 25 straipsnis įtvirtina piniginę socialinę paramą gaunančių asmenų pareigas, tarp kurių yra ir pareiga piniginę socialinę paramą gaunančiam asmeniui išnaudoti visas teisėtas kitų pajamų gavimo galimybes. Paramos įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 5 punktą numato, kad savivaldybės administracija, teikdama piniginę paramą, socialinės pašalpos ir kompensacijų turi neteikti ar nutraukti jų teikimą iki šios pareigos bus įvykdytos.

2022 m. gegužės 11 d. Pareiškėja Paramos skyriui pateikė prašymą - paraišką Nr. 13336 skirti būsto šildymo išlaidų, karšto vandens išlaidų ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijoms gauti.

Teikdama Prašymą skirti aptariamą kompensaciją laikotarpiu nuo 2022 m. balandžio 1 d., nurodė, kad bute, adresu (*duomenys neskelbtini*), Šiauliuose, gyvena jos giminaitė, kuri sumokanti tik mokesčius už butą, bet nuomos mokesčio nemokanti, nes giminaitė turi problemų su alkoholiu ir gyvena nepasiturinčiai. 2022 m. gegužės 19 d. bute, adresu (*duomenys neskelbtini*), Šiauliuose, buvo surašytas buities ir gyvenimo sąlygų patikrinimo aktas (toliau - Aktas), kuriame nurodyta, kad šiame bute gyvena moteris R. K. (*duomenys neskelbtini*), kurios teigimu, ji yra Pareiškėjos giminaitė ir patvirtino, kad nuomos mokesčio nemoka. 2022 m. gegužės 26 d. Šiaulių miesto savivaldybės paramos teikimo komisija (toliau – Paramos teikimo komisija) rekomendavo skirti Kompensacijas nuo 2022 m. balandžio 1 d. iki 2022 m. rugsėjo 30 d., netaikant Paramos įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 5 punkto su sąlyga, kad iki kito šildymo sezono pradžios Pareiškėja išnaudos visas teisėtas galimybes gauti pajamų iš turimo nekilnojamo turto (protokolas Nr. PRP-20). Apie tai Pareiškėja buvo informuota 2022 m. gegužės 30 d. Paramos skyriaus raštu Nr. (28.4.40) SSP-2276.

Pažymi, jog 2022 m. lapkričio 17 d. Pareiškėja Paramos skyriui pateikė kitą prašymą skirti Kompensacijas nuo 2022 m. spalio 1 d. iki 2023 m. balandžio 30 d. Prašyme nurodė, kad butas, adresu (*duomenys neskelbtini*), Šiauliuose nenuomojamas, jame laikinai gyvena giminaitė, kol grįš anūkas iš užsienio. Nuomos mokesčio neimanti, nes giminaitė sunkiai verčiasi, susilaužiusi ranką ir nedirba, todėl ir neįvykdė 2022 m. gegužės 26 d. Paramos teikimo komisijos rekomendacijos iki šildymo sezono pradžios išnaudoti kitas pajamų gavimo galimybes. 2022 m. gruodžio 1 d. Paramos teikimo komisija, atsižvelgdama į tai, kad iki šiol Kompensacijos buvo teiktos su sąlyga, kad iki kito kreipimosi Pareiškėja išnaudos galimybę gauti teisėtų pajamų iš turimo turto, buvo nuspręsta Kompensacijų neteikti tol, kol bus išnaudota galimybė gauti pajamų iš turimo turto (protokolas Nr. PRP-46). Atsižvelgiant į tai, 2022 m. gruodžio 1 d. sprendimu Nr. 21434, Pareiškėjos 2022 m. lapkričio 17 d. prašymas skirti Kompensacijas už 2022 m. spalio 1 d. - 2023 m. balandžio 30 d. laikotarpį, buvo netenkintas.

Atsakovė pažymi, kad situacija dėl Pareiškėjos pareigos išnaudoti visas teisėtas kitų pajamų gavimo galimybes tęsiasi be pokyčių nuo 2019 m. sausio mėn. Iš pradžių Pareiškėja teigė, kad butas yra senas, prastos būklės ir netinkamas gyventi (2019 m. sausio 21 d. prašyme Paramos teikimo komisijai), todėl nuo 2019 m. sausio 1 d. iki 2019 m. birželio 30 d. buvo teiktos Kompensacijos su sąlyga, kad iki kito šildymo sezono bus išnaudotos galimybės gauti pajamų iš turimo turto (2019 m. vasario 7 d. protokolas Nr. PRP-4). 2019 m. lapkričio 13 d. prašyme Pareiškėja nurodė, kad situacija nepasikeitė, butas nėra nuomojamas, todėl Kompensacijos 2019 m. lapkričio 13 d. sprendimu Nr. 21086 nebuvo skirtos (pastarojo sprendimo Pareiškėja neskundė). 2021 m. kovo 30 d. prašyme Pareiškėja teigė, kad kreipėsi paramos dėl pablogėjusios sveikatos būklės, o nuosavybės teise turimas antras butas po truputį tvarkomas siekiant jį parduoti. Buities ir gyvenimo sąlygų apžiūros aktas nebuvo surašytas dėl Lietuvos Respublikoje paskelbto karantino taikytų apribojimų. Pagal Paramos teikimo komisijos rekomendaciją Pareiškėjai buvo teiktos Kompensacijos laikotarpiais nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2021 m. birželio 30 d. ir nuo 2021 m. spalio 1 d. iki 2022 m. kovo 31 d. (2021 m. balandžio 1 d. protokolas Nr. PRP-13).

Atsižvelgiant į tai, kad Pareiškėja ilgą laiką nevykdo rekomendacijų išnaudoti teisėtą galimybę gauti pajamų iš turimo turto ir leidžia asmeniui neatlygintinai gyventi ir naudotis jos turtu, bei vadovaudamasi Paramos įstatyme įtvirtinta pinigine socialine parama gaunančių asmenų pareiga išnaudoti visas teisėtas kitų pajamų gavimo galimybes, Atsakovė laiko, kad 2022 m. gruodžio 1 d. priimtas Paramos skyriaus Sprendimas yra teisiškai pagrįstas ir teisėtas, atitinkantis Paramos įstatymo nuostatas, todėl jo naikinti nėra pagrindo.

Skundas atmestinas.

Ginčas byloje iš esmės kilo dėl 2022 m. gruodžio 1 d. sprendimo Nr. 21434 „Dėl teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas“, kuriuo buvo nustatyta, jog Pareiškėja teisės į socialinę paramą už laikotarpį nuo 2022 m. spalio 1 d. iki 2023 m. balandžio 30 d. neturi, teisėtumo.

Byloje nustatyta, kad Pareiškėja Kompensacijų skyriui pateikė 2022 m. lapkričio 17 d. prašymą - paraišką Nr. 35073 piniginei socialinei paramai gauti (toliau - ir Prašymas, b. l. 31-33),

kuriuo prašė skirti jai būsto, esančio (*duomenys neskelbtini*), Šiaulių m., šildymo išlaidų kompensaciją, karšto vandens išlaidų kompensaciją ir geriamojo vandens išlaidų kompensaciją (toliau kartu – ir Kompensacijos) už laikotarpį nuo 2022 m. spalio 1 d. iki 2023 m. balandžio 30 d. Kartu Pareiškėja Šiaulių miesto savivaldybės administracijos Paramos teikimo komisijai pateikė 2022 m. lapkričio 17 d. Prašymo priedą, kuriame paaiškino, kad bute, adresu (*duomenys neskelbtini*), Šiaulių m. (toliau – ir butas (*duomenys neskelbtini*)), laikinai gyvena Pareiškėjos artima giminaitė, ji yra susilaužiusi ranką, be to, anksčiau slaugė sergantį brolių, kuris mirė. Pažymi, jog nuomos mokesčio nereikalavo, nes giminaitė serga, yra nedarbinga, be to, pas ją turi grįžti iš užsienio anūkas, kuris gyvens minėtame bute kartu su giminaitė (toliau - ir Priedas, b. l. 34).

Nustatyta, jog įvertinus pateiktą Prašymą, tą aplinkybę, jog Pareiškėjai nuosavybės teise priklauso 17,73 kv. m. bendro ploto butas, esantis (*duomenys neskelbtini*), Šiaulių m., ir sodas, esantis (*duomenys neskelbtini*), Šiaulių m., bei vadovaudamasi Paramos įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 5 punkto nuostatomis, Paramos teikimo komisija 2022 m. gruodžio 1 d. protokoliniu sprendimu Nr. PRP-46 nutarė neskirti Pareiškėjai būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens kompensacijų, iki bus išnaudotos galimybės gauti teisėtų pajamų iš turimo turto (b. l. 35).

Kompensacijų skyrius, vadovaudamasis Prašyme nurodyta informacija, iš valstybės ir žinybinių registru bei valstybės informacinių sistemų gautais duomenimis bei Paramos įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 5 punkto nuostatomis 2022 m. gruodžio 1 d. sprendimu Nr. 21434 „Dėl teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas“ nutarė, kad Pareiškėja laikotarpiu nuo 2022 m. spalio 1 d. iki 2023 m. balandžio 30 d. teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas neturi (b. l. 3).

Šioje byloje nėra ginčo dėl to, jog Pareiškėja nuosavybės teise turi du butus, todėl dėl sprendime šių faktinių aplinkybių Komisija detaliau nepasisako. Atsižvelgiant į byloje nustatytas aplinkybes, Skundo argumentus, nagrinėjamo ginčo esmė - Pareiškėjos teisės į piniginę socialinę paramą (į būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens ir karšto vandens išlaidų kompensaciją) laikotarpiu nuo 2022 m. spalio 1 d. iki 2023 m. balandžio 30 d. pagrįstumas.

Kaip minėta, Pareiškėja Skunde kelia reikalavimą panaikinti tik Raštą, tačiau atkreiptinas dėmesys, jog pagal Šiaulių miesto savivaldybės tarybos 2021 m. kovo 4 d. sprendimu Nr. T-64 patvirtinto Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems Šiaulių miesto savivaldybės gyventojams teikimo tvarkos aprašo (toliau - Tvarkos aprašas, aktuali Šiaulių miesto savivaldybės tarybos 2022 m. spalio 6 d. sprendimo Nr. T-365 redakcija) 13 punktą piniginę socialinę paramą, vadovaudamasis Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo nuostatomis, skiria Socialinių išmokų ir kompensacijų skyrius. Paramos teikimo komisija Tvarkos aprašo 32.1-32.7 papunkčiuose numatytais atvejais teikia rekomendacijas dėl kompensacijų skyrimo, o taip pat dėl piniginės socialinės paramos skyrimo (neskyrimo) bendrai gyvenantiems asmenims ar vieniems gyvenantiems asmenims Tvarkos aprašo 31.4 - 31.12 papunkčiuose nurodytais atvejais (32.8 papunktis).

Taigi, atsižvelgiant į tai, jog piniginę socialinę paramą savivaldybės teikia vykdydamos savarankiškąją savivaldybių funkciją, kuri yra finansuojama iš savivaldybių biudžetų lėšų (Paramos įstatymo 4 straipsnio 1 punktas), į Tvarkos aprašo 13 punkto nuostatas bei įvertinus tai, jog šiuo atveju Sprendimas nustatyta tvarka ir sąlygomis buvo priimtas kompetentingo subjekto, Kompensacijų skyriaus, Komisija sprendžia, jog būtent nurodytas Sprendimas sukelia Pareiškėjai realias teises pasekmes, todėl Pareiškėjos teisės į socialinės paramos teikimą ginčo laikotarpiu pagrįstumas vertintinas minėto Sprendimo pagrindu. Be to, pažymėtina, jog nagrinėjant Pareiškėjos pateiktą Prašymą, buvo priimtas Paramos teikimo komisijos protokolinis sprendimas (Tvarkos aprašo 32.8 papunktis) ir jo pagrindu Kompensacijų skyrius priėmė Sprendimą, todėl nagrinėjant ginčą iš esmės, Komisija minėtus sprendimus teisėtumo aspektu vertina, kaip vientisą administracinį aktą (sprendimą).

Paramos įstatymas nustato piniginės socialinės paramos teikimo principus, finansavimo šaltinius, piniginę socialinę paramą gaunančių asmenų teises ir pareigas, taip pat piniginės socialinės paramos, teikiamos nepasiturintiems gyventojams, kai suaugę asmenys yra išnaudoję visas kitų pajamų gavimo galimybes, rūšis, jų dydžius ir teikimo sąlygas (Paramos įstatymo 1 straipsnio 1 dalis). Šio įstatymo 5 straipsnis išskiria dvi socialinės paramos rūšis – socialinę pašalpą bei būsto šildymo

išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų kompensacijas. Gyvenamąją vietą būste deklaruojantys bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į kompensacijas, jeigu kreipimosi dėl kompensacijų metu atitinka visus Paramos įstatymo 7 straipsnyje nurodytus reikalavimus.

Pagal Paramos įstatymo 7 straipsnio 1 dalis 1 punktą gyvenamąją vietą būste deklaruojantys bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į kompensacijas, jeigu kreipimosi dėl kompensacijų metu be kita ko atitinka reikalavimą, kai kiekvienas vyresnis kaip 18 metų bendrai gyvenantis asmuo, vienas gyvenantis asmuo arba vaikas (įvaikis) nuo 16 iki 18 metų atitinka bent vieną iš šio įstatymo 8 straipsnyje nurodytų sąlygų, kurioms esant bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į piniginę socialinę paramą <...>. Sąlygos, kurioms esant bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į piniginę socialinę paramą, išdėstytos Paramos įstatymo 8 straipsnyje. Pagal Paramos įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 3 punktą teisę į socialinę paramą turi ir asmenys, sukakę senatvės pensijos amžių <...>.

Savivaldybės administracijos pareigos ir teisės teikiant piniginę socialinę paramą yra nustatyti Paramos įstatymo 23 straipsnyje. Kaip minėta, Paramos teikimo komisija, nustatiusi, jog Pareiškėjai nuosavybės teise priklauso du butai, iš kurių bute (*duomenys neskelbtini*) gyvena Pareiškėjos giminaitė, nuomos mokesčio nemoka, 2022 m. gruodžio 1 d. protokoliniu sprendimu Nr. PRP-46 nutarė neskirti Kompensacijų. Atsakovė, nusprendusi, jog Pareiškėja ginčo laikotarpiu teisės į Kompensacijas neturi, teisiniu pagrindu skundžiamame Sprendime nurodė Paramos įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 5 punktą, pagal kurį, jeigu vienas gyvenantis asmuo nevykdo šio įstatymo 25 straipsnio 1, 4, 5 ir 6 punktuose nustatytų pareigų, savivaldybės administracija turi teisę socialinės pašalpos ir kompensacijų neteikti ar nutraukti jų teikimą, iki šios pareigos bus įvykdytos. Paramos įstatymo 25 straipsnis įtvirtina piniginę socialinę paramą gaunančių asmenų pareigas. Šio įstatymo 1 dalies 1 punktą piniginę socialinę paramą gaunantys nepasiturintys gyventojai privalo išnaudoti visas teisėtas kitų pajamų gavimo galimybes (sudaryti teismo patvirtintą sutartį dėl vaiko (įvaikio) materialinio išlaikymo, kreiptis dėl išmokų, mokamų pagal Lietuvos Respublikos vaikų išlaikymo išmokų įstatymą, kitų priklausančių išmokų ir (ar) pašalpų ir kita).

Piniginę socialinę paramą ir pašalpas teikimo sąlygas ir tvarką reglamentuoja jau minėtas Tvarkos aprašas. Pareiškėjų prašymus dėl piniginės socialinės paramos ir pašalpų (išskyrus vienkartinę pašalpą iš pataisos įstaigų paleistiems asmenims) skyrimo ar rekomendacijų teikimo (piniginei socialinei paramai išimties tvarka) nagrinėja Šiaulių miesto savivaldybės paramos teikimo komisija (piniginei socialinei paramai išimties tvarka; minėta, toliau – ir Paramos komisija), sudaryta savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu (Tvarkos aprašo 5 punktas). Tvarkos aprašo 13 punkte nustatyta, kad piniginę socialinę paramą, vadovaudamasis Paramos įstatymo nuostatomis, skiria Administracijos Socialinių išmokų ir kompensacijų skyrius. Pareiškėjas apie paskirtą arba neskirtą piniginę socialinę paramą informuojamas prašyme-paraiškoje nurodytu informavimo būdu ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos. Priėmus sprendimą neskirti piniginės socialinės paramos, sprendime nurodomos neskyrimo priežastys ir sprendimo apskundimo tvarka ir terminai. Piniginę socialinę paramą gaunantys nepasiturintys gyventojai privalo vykdyti Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo 25 straipsnyje nustatytas pareigas (Tvarkos aprašo 40 punktas).

Taigi, atsižvelgiant į byloje nustatytas aplinkybes ir sistemiškai taikant nurodytas teisinio reglamentavimo nuostatas, galima teigti, jog asmuo įgyja teisę į socialinę paramą (šiuo atveju teisę į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensaciją) tik tuo atveju, jeigu atitinka ne tik Paramos įstatymo 7 straipsnio reikalavimus bei 8 straipsnyje nurodytas sąlygas (Paramos įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 1 punktas), bet ir vykdo Paramos įstatymo 25 straipsnio 1 punkte nustatytą pareigą išnaudoti visas teisėtas kitų pajamų gavimo galimybes, nors šių pajamų gavimo galimybių Paramos įstatymas išsamiai neapibrėžia. Šiuo atveju nustatyta, jog Pareiškėja gyvena viena, yra pensininkė, taigi formaliai atitinka Paramos įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 1 punkto reikalavimus ir 8 straipsnio 1 dalies 3 punkto sąlygą, toliau svarbu nustatyti, ar Pareiškėja, siekdama gauti aptariamas kompensacijas, išnaudojo visas galimybes gauti papildomas pajamas.

Kiekvienas asmuo, tapdamas teisinių santykių dalyviu ir siekdamas tam tikrų teisinių pasekmių, turi ne tik teises, bet ir pareigas, taigi socialinė parama teikiama, be kita ko, vadovaujantis ir teisių bei pareigų vienovės principu. Tai yra, ne tik viešojo administravimo subjektas privalo veikti teisės aktais nustatytos kompetencijos ribose, bet ir pats suinteresuotas asmuo, realizuodamas savo teises bei teisėtus interesus, siekdamas išvengti atitinkamų neigiamų teisinių padarinių, turi laikytis (atlikti) teisės aktuose nustatytų pareigų. Paramos įstatymas bendrąja prasme reglamentuoja teisės į socialinę paramą realizavimo (įgyvendinimo) tvarką ir atitinkamai nustato pareigas socialinės paramos siekiantiems asmenims. Kaip jau buvo minėta, Paramos įstatymo 25 straipsnis reglamentuoja socialinę paramą gaunančių ar siekiančių ją gauti nepasiturinčių asmenų teises ir pareigas, tarp jų ir pareigą išnaudoti visas teisėtas kitų pajamų gavimo galimybes. Šiuo atveju paminėtina Konstitucinio Teismo praktika, kurioje akcentuojama, kad pilietinėje visuomenėje solidarumo principas nepaneigia asmeninės atsakomybės už savo likimą. Todėl socialinės apsaugos teisinis reguliavimas turi būti toks, kad būtų sudarytos prielaidos kiekvienam visuomenės nariui pačiam pasirūpinti savo gerove, o ne vien pasikliauti valstybės socialine apsauga. Asmeniui teikiama socialinė parama neturi virsti privilegija (Konstitucinio Teismo 2002 m. lapkričio 11 d., 2003 m. gruodžio 3 d., 2004 m. kovo 5 d.).

Pareiškėja nesutikimą su skundžiamu Sprendimu iš esmės grindžia tuo, jog jos materialinė padėtis yra sunki, gaunamos pajamos mažos, sveikatos būklė bloga. Bute (*duomenys neskelbtini*) gyvenanti giminaitė susižalojo ranką, patyrė kelias operacijas, negali dirbti fizinio darbo, todėl jos galimybės įsidarbinti labai ribotos, dėl minėtų aplinkybių Pareiškėja neišformina (nesudaro) buto nuomos sutarties ir negali gauti pajamų. Iš Šiaulių savivaldybės Socialinių paslaugų centro buities ir gyvenimo sąlygų patikrinimo akto matyti, jog Atsakovės darbuotojų apklausta Pareiškėjos giminaitė patvirtino, kad už butą (*duomenys neskelbtini*) nuomos mokesčio nemoka (b. l. 24 - 27). Vertindama Pareiškėjos pateikto Skundo argumentus, byloje nustatytas aplinkybes ir ginčui aktualų teisinį reglamentavimą, Komisija sprendžia, jog suteikdama galimybę nuosavybės teise priklausančiu butu (*duomenys neskelbtini*) neatlygintinai naudotis kitam asmeniui bei neišformindama nustatyta tvarka naudojimosi jai priklausančiu minėtu butu teisinių santykių (nesudarydama buto nuomos sutarties), tuo pačiu suteikdama galimybę butu faktiškai neatlygintinai naudotis kitam asmeniui, Pareiškėja nesilaikė Paramos įstatymo 25 straipsnio 1 punkto reikalavimus, nes nagrinėjamu atveju nepaneigta, jog disponuodama jai priklausančiu turtu, Pareiškėja išnaudojo visas teisėtas priemones gauti kitas (papildomas) pajamas iš jai priklausančio nekilnojamojo turto. Kitų įrodymų į bylą nepateikta. Pareiškėjos nurodytos priežastys (kitame bute (*duomenys neskelbtini*) gyvenančios giminaitės gyvenimo sunkumai) neeliminuoja Pareiškėjos imperatyviai nustatytos pareigos disponuojant nekilnojamuoju turtu, išnaudoti visas teisėtas galimybes gauti papildomas pajamas. Be to, iš rašytinių bylos duomenų matyti, jog Paramos teikimo komisijos 2019 m. vasario 7 d. sprendimu (b. l. 15), 2021 m. balandžio 1 d. sprendimu (b. l. 21), Kompensacijų skyriaus 2019 m. lapkričio 13 d. sprendimu (b. l. 18), 2022 m. gegužės 26 d. priimto protokolinio sprendimo pagrindu (b. l. 28) Pareiškėjai išimties tvarka jau buvo skirta aptariama socialinė parama su sąlyga, jog iki kito šildymo sezono pradžios Pareiškėja išnaudos visas teisėtas galimybes gauti pajamų iš turimo nekilnojamojo turto, tai yra išnuomos butą (*duomenys neskelbtini*) tačiau nurodyta sąlyga nebuvo įvykdyta.

Dėl Skundo reikalavimo panaikinti Raštą, Komisija pažymi, jog Atsakovė, laikydamasi Tvarkos aprašo 13 punkto nuostatų (pareiškėjas apie paskirtą arba neskirtą piniginę socialinę paramą informuojamas prašyme-paraiškoje nurodytu informavimo būdu ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos), minėtu Raštu nustatyta tvarka informavo Pareiškėją apie priimtą Sprendimą. Taigi Raštas pagal savo turinį vertintinas kaip informacinio pobūdžio raštas, nesukeliantis Pareiškėjai realių teisinių pasekmių, dėl to šiuo atveju Rašto teisėtumas nevertintinas.

Įvertinus visas byloje nustatytas aplinkybes, Pareiškėjos nurodyti argumentai (mažos pajamos, sveikatos problemos bei giminaitės gyvenimo sunkumai) nėra laikytini pakankamu pagrindu Pareiškėjai nevykdyti Paramos įstatymo 25 straipsnio 1 punkte įtvirtintos pareigos išnaudoti visas teisėtas kitų pajamų gavimo galimybes (šiuo atveju išnuomoti paveldėtą butą (*duomenys neskelbtini*)). Atsižvelgiant į išdėstytą, Komisija daro išvadą, kad nepriklausomai nuo sąlygų skirti aptariamą kompensaciją buvimo (pensininkė, gyvena viena), Pareiškėja neatitiko visų Paramos

įstatymo imperatyvių reikalavimų ir jos Prašymas buvo atmestas pagrįstai. Viešojo administravimo subjektai yra saistomi teisės aktuose jiems nustatytos kompetencijos ribų, todėl šiuo konkrečiu atveju Atsakovė, vykdydama Paramos įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 5 punkto nuostatas bei atsižvelgdama į tai, jog Pareiškėja nesilaikė 25 straipsnio 1 punkto reikalavimų, Atsakovė teisėtai nustatė, jog Pareiškėja laikotarpiu nuo 2022 m. spalio 1 d. iki 2023 m. balandžio 30 d. neturi teisės į socialinę paramą (aptariamą Kompensacijas), todėl skundžiamas Sprendimas yra teisėtas ir naikinti jo nėra teisinio pagrindo.

Atsižvelgiant į visas nustatytas aplinkybes ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjos I. J. (*duomenys neskelbtini*) skundą atmesti.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skųsti Regionų apygardos administracinio teismo Šiaulių rūmams Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos nariai

Linas Dagys

Vaida Paurienė

Svetlana Sinkevičienė